

PRESVETO TROJSTVO

Svetkovina Presvetog Trojstva – C

DUH NAM POSVJEŠĆUJE DA NAS OTAC NEOPOZIVO LJUBI U SINU

“Otajstvo Presvetog Trojstva središnja je tajna kršćanske vjere i života. Znanje o tome, može nam dati jedino Bog objavljujući se kao Otac, Sin i Duh Sveti...Milošću krštenja `u ime Oca i Sina i Duha Svetoga` pozvani smo da imamo udjela u životu Blaženoga Trojstva, ovdje u tami vjere, a poslije smrti u vječnome svjetlu”. Tako Katekizam Katoličke crkve (br. 261.265). U ovoj liturgijskoj godini drugo čitanje i evanđelje ističu ulogu Duha pri dioništvu krštenika na životu Trojstva. U govoru oproštajne večere Isus ističe da će ga Duh istine proslavljati u učenicima te da Sin ima udjela na svemu što Otac jest i što čini u prilog ljudima. Zahvalno slavimo svoju uključenost u Božji život.

Prvo čitanje (Izr 8,22-31)

Ovo je odlomak iz odsjeka o mudrosti u Knjizi izreka, poglavlje 8-9. Ona je slikovito prikazana kao dostojanstvena gospođa te označuje Božju stvaralačku moć i objaviteljsku otvorenost prema ljudima. Stvarajući svijet i objavljujući se izraelskom narodu, Bog je postupio mudro i sva su njegova djela mudra. Mudrost prati Boga u svim njegovim pothvatima pa tko želi biti trajno mudar, trebao bi se nadahnjivati Božjom objavom u svom življenju i djelovanju. U izrazu “igrala sam se po tlu zemlje njegove i moja su radost djeca čovjekova” imamo starozavjetni nagovještaj o pozivu vjernika na udio u Božjem životu, što će Isus u novom zavjetu pospješiti svojom smrću i uskrsnućem. Ta misao nastavlja se u pripjevnom Psalmu 8 u kojem vjernik zahvalno slavi dostojanstvo što ga Bog daje svakoj ljudskoj osobi.

Drugo čitanje (Rim 5,1-5)

Kršćane Rima, koji su desetak godina prije Pavlova pisanja pretrpjeli desetkovanje zato što je car Klaudije naredio izgon Židova iz Rima te uz to imali i unutarnjih teškoća, Pavao podsjeća da je opravdanje nezasluženi Božji dar spasenja, dostupan obraćenicima iz židovstva i poganstva. Opravdanjem se ljudi izmiruju s Bogom po Kristu Isusu te postaju sposobni za pravedni mir s bližnjima. Po njemu imaju pristup milosti u kojoj ostaju i diče se nadom u konačno dioništvo na slavi Božjoj. Snagom te nade podnose nevolje života, a Duh Sveti u njima budi svijest da ih je Bog neopozivo uz ljubio. Po Kristu, u Duhu, zagrljeni ljubavljaju Očevom! Ovu trojstvenu strukturu kršćanskog iskustva Crkva je kasnije dorekla u dogmi o Presvetom Trojstvu.

Duh će biti vođa puta u svu istinu (Iv 16,12-15)

Ovaj odlomak Isusova govora kod zadnje večere sadrži petu izreku o ulozi Parakleta (Duha koji je pomoćnik) u zajednici Isusovih sljedbenika nakon njegova odlaska k Ocu (prva je u Iv 14,16-17; druga u 14,26, treća u 15,26-27, četvrta u 16,7-11). Grčka riječ parakletos doslovno znači “dozvani”, ali je tako u grčko-rimskom pravnom sustavu bio nazivan branitelj okrivljenoga na procesu te skrbnik maloljetnih sirota koji je trebao paziti da njihovo imanje drugi ne razgrabe. Kad je Isus najavio svoj skori odlazak, apostoli su bili ožalošćeni i ustrašeni. Uz njega su se okupili u zajednicu koja se oslanjala na njegovu prisutnost i od njega dobivala čvrstinu. Bez njega ih čeka nesigurna budućnost i izgubljenost. Isus im obećava drugoga Parakleta koji će ih okupljati, braniti i voditi (usp. Iv 14,16). Taj Paraklet je Duh Isusov, Duh koji dolazi od Oca.

On je Duh istine, one istine koju Isus čini i govori po Očevu nalogu. Učenici nisu potpuno shvatili punu težinu Isusovih djela i riječi, istinski doseg njegova mesijanstva, njegovo na mahove šokantno vladanje, korjenito prericanje tradicionalnog vjerovanja i vjerničkog postupanja – njegov puni identitet. Zato Isus kaže: “Još vam imam mnogo kazati, ali sada ne možete nositi” (r. 12). Istina, on im je “priopćio sve što je čuo od Oca svoga” (Iv 15,15), ali ono “još” što im kani priopćiti odnosi se na dublje shvaćanje svega što su na njemu vidjeli i od njega čuli.

“On će vas upućivati u svu istinu” (r. 13). Grčki glagol hodegeo, koji ovdje stoji, sadrži kao korijen riječ hodos koja znači “put”, a to ovu izreku o Parakletu povezuje s drugom izrekom kod zadnje večere u kojoj se Isus učenicima predstavio kao put, istina i život (Iv 14,6). On je istiniti put koji vodi u kvalitetni život. Duh će biti vođa učenika na tom putu. Prisutnost i vodstvo Duha bit će garancija autentičnosti i kontinuiteta djela Isusova u djelovanju učenika. Uzimanjem “od njegovoga” Duh će Isusa proslavljati i navješćivati će učenicima. Za “navješćivati” stoji u grčkom anagellessin što doslovno znači “ponovno javljati, iznova naviještati”. U tzv. apokaliptičkim djelima taj se izraz upotrebljava za tumačenje već dobivenih viđenja ili snova koje je netko imao. To znači da je trajna uloga Duha u Crkvi osvježavati u srcima vjernika radosnu vijest koju su već primili u Isusovoj osobi te uz nju pristali. Duh će pomagati da se primljena istina dorekne i protumači u novim povijesnim prilikama Crkve koja će se razvijati.

U vremenu kad je Ivanovo evanđelje zapisivano u konačnom obliku, oko 90. god., dogodio se raskid unutar ivanovskog kruga crkvenih zajednica. Upravo stoga što su krivovjerni gnosticima ustvrdili da dobivaju novu objavu te da prema njihovu uvjerenju raspeti Isus nije mogao biti Krist ili pak nije imao pravo ljudsko tijelo (usp. 1 Iv 2,22; 4,2). Duh Sveti kojim su svi “pomazani” i “njegovo ih pomazanje uči o svemu” (1 Iv 2,20.27) garantira da je objava završena smrću i uskrnućem Kristovim, ali Duh pomaže novo razumijevanje i primjenjivanje te objave u promijenjenim prilikama. Duh Paraklet je branitelj i zaštitnik zajednice pred gnosticima i drugim hereticima koji tvrde da imaju monopol na Božju istinu. Duh kojega je Isus obećao učenicima i danas je prisutan u Crkvi te je uvodi u istinu objave; on je vođa puta za cijelu zajednicu i za pojedince. On povezuje zajednicu s Kristom Gospodinom, ali i vjernike jedne s drugima. - Pojedinačno smo lomljivi, ali smo kao zajednica jaki. Vjernička i ljudska zajednica nije samo ideal nego i zbilja koja se može živjeti. A Trojstvo je zajedništvo bez podjarmljivanja i potiskivanja na rub. Otac nam dariva mir, Sin istinu, Duh ljubav. Sin ima sve što ima Otac, a Duha uzima od Sinovoga i daje vjernicima. Duh nas povezuje i jača da vršimo zajedničko poslanje živjeti u istini i ljubavi. Ova nam svetkovina poručuje da je Bog zajedništvo te da mi jesmo i sve više postajemo zajednica zato što smo krštenjem pridruženi Ocu, Sinu i Duhu, ali i Crkvi kao tijelu Kristovu. Spasenje koje Bog nudi je zajedničarsko: povezuje nas s Bogom, ali i s ljudima. Ovdje i u vječnosti.

Pitanja za tiho razmišljanje: 1. Jesam li zahvalan za udio na životu Oca, Sina i Duha Svetoga? 2. Produbljujem li zajedništvo s braćom i sestrama u Crkvi u znak zahvalnosti za zajedništvo s Bogom?

MOLITVA VJERNIKA NA SVETKOVINU PRESV. TROJSTVA U GODINI C

Svećenik:

Vjerujući u jedinstvo Oca, Sina i Duha Svetoga, uputimo prošnje za jedinstvo Crkve, naših obitelji i cijeloga svijeta.

Čitač

- Za Crkvu prisutnu u različitim narodima svijeta: da pod vodstvom Duha Svetoga navješćuje i svjedoči sve što je Isus činio i govorio, molimo te...
- Za narode i države današnjeg svijeta: da odgovaraju poticajima Duha Svetoga pridonoseći miru i pravdi za sve, molimo te...
- Za naše obitelji i obitelji svijeta: da ih Duh istine i ljubavi jača u međusobnom razumijevanju i jedinstvu, molimo te...
- Za bolesnike i nemoćne: da ljubav Božju dožive u brizi i ljubavi onih koji ih dvore, molimo te...
- Za mlade koji završavaju školsku godinu razrednim ili fakultetskim ispitima: da ih prosvjetljuje i jača Duh Sveti u njihovu zalaganju, molimo te...
- Za vjerne mrtve, osobito za pokojnike koje smo poznavali: da ih pripustiš u zajedništvo svetih, molimo te...

Svećenik:

Svemogućí Bože, ti hoćeš da ljudi imaju udjela na tvojoj ljubavi i jedinstvu: povezuju nas sve čvršće sa sobom i jedne s drugima, kako bismo jednom ušli u život vječni. Ovo molimo po Kristu našem Gospodinu koji živi i kraljuje s Tobom, u jedinstvu Duha Svetoga, u sve vijeke vjekova.

Krunica Presvetom Trojstvu

Krunica Presvetom Trojstvu se moli na Gospinu Krunicu

Na križ se moli -

Vjerovanje

Na veliko zrno se moli -

Slava ocu koji me je stvorio
Slava Sinu koji me je otkupio
Slava Duhu koji me je posvetio

Na mala zrna moli se

Presveto Trojstvo, Trojedini Bože, koga prizivljemo blagoslovi nas svojom snagom i oslobodi od svakoga zla duše i tijela.

Svetkovina Presvetoga Trojstva C

Ulazna pjesma

Blagoslovljen budi Bog Otac, i jedinorođeni Božji Sin, i Sveti Duh za milosrđe koje nam je iskazano.

Zborna molitva

Bože Oče, poslao si na svijet svoga Sina, Riječ istine, i Duha posvetitelja, da ljudima objaviš tajnu svoga života. Udjeli nam da ispovijedamo pravu vjeru, priznajemo slavno i vječno Trojstvo te se klanjamo tebi, svemogućem i jedinom Bogu. Po Gospodinu.

Prvo čitanje Izr 8,22-31

Prije nastanka zemlje Mudrost već bijaše rođena.

Čitanje Knjige mudrih izreka

Ovo govori Mudrost Božja:

»Gospodin me stvori kao počelo svoga djela,
kao najraniji od svojih čina, u pradoba;
oblikovana sam još od vječnosti,

odiskona, prije nastanka zemlje.
Rodih se kad još nije bilo pradubina,
dok nije bilo izvora obilnih voda.
Rodih se prije nego su utemeljene gore,
prije brežuljaka.
Kad još ne bijaše načinio zemlje, ni poljana,
ni početka zemaljskom prahu;
kad je stvarao nebesa, bila sam nazočna,
kad je povlačio krug na licu bezdana.
Kad je u visini utvrđivao oblake
i kad je odredio snagu izvoru pradubina;
kad je postavljao moru njegove granice
da mu se vode ne preliju preko obala,
kad je polagao temelje zemlji:
bila sam kraj njega, kao graditeljica,
bila u radosti, iz dana u dan,
igrajući pred njim sve vrijeme;
igrala sam po tlu njegove zemlje,
i moja su radost djeca čovjekova.«
Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam Ps 8,4-9

Pripjev: **Gospodine, Bože naš,**
divno li je ime tvoje po svoj zemlji!

Gledam ti nebesa, djelo prstiju tvojih,
mjesec i zvijezde što ih učvrsti –
pa što je čovjek da ga se spominješ,
sin čovječji te ga pohađaš?

Ti ga učini malo manjim od anđela,
slavom i čašću njega ovjenča.
Vlast mu dade nad djelima ruku svojih,
njemu pod noge sve podloži.
Ovce i svakolika goveda,
i zvijeri poljske k tome,
ptice nebeske i ribe morske

i što god prolazi stazama morskim.

Drugo čitanje Rim 5,1-5

K Bogu po Kristu, u ljubavi izlivenoj po Duhu Svetomu.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Braćo: Opravdani vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu. Po njemu imamo u vjeri i pristup u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje. I ne samo to! Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, postojanost prokušanošću, prokušanost nadom. Nada pak ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan! Riječ Gospodnja.

Pjesma prije evanđelja Otk 1,8

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu,
Bogu koji jest, koji bijaše i koji dolazi!

Evanđelje iv 16,12-15

*Sve što ima Otac, moje je; Duh Sveti
od mojega će uzimati i navješćivati vama.*

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Još vam mnogo imam kazati,
ali sada ne možete nositi.

No kada dođe on - Duh istine -

- upućivat će vas u svu istinu;

jer neće govoriti sam od sebe,

nego će govoriti što čuje

i navješćivat će vam ono što dolazi.

On će mene proslavljati jer će od mojega

uzimati i navješćivati vama. Sve što ima

Otac moje je. Zbog toga vam rekoh:

od mojega uzima i - navješćivat će vama.«

Riječ Gospodnja.

Molitva vjernika

U zajedništvu ljubavi, koja nam je objavljena u trojstvenom Bogu, s pouzdanjem zazovimo nebeskoga Oca da nas pohodi svojom milošću. Molimo zajedno: Gospodine, učvrsti nam vjeru!

1. Gospodine, budi svojoj Crkvi svjetlo na putu. Čuvaj je u istini vjere i nadahnjaj je za djela ljubavi, molimo te.
2. Gospodine, budi vrelo mudrosti pastirima kojima si povjerio svoj sveti narod: pomози im da propovijedanjem i svjedočanstvom života budu živi glas tvoje riječi, molimo te.
3. Gospodine, budi bliz svima koju su u vjeri posustali: mudročeu svoga Duha okrijepi im vjeru i vrati ih na put spasenja, molimo te.
4. Gospodine, izliječi nas od sumnji u vjeri; nek nas tvoj Duh uvede u svu istinu i očuva nas u trajnom zajedništvu s tobom, molimo te.
5. Gospodine, daj da, nahranjeni riječju

i tijelom Kristovim, iz ovog slavlja u život kročimo s novom snagom vjere, molimo te.

Svemogući Bože, ti si nam zbog naše ljudske nemoći poslao svoga Sina, Otkupitelja, i darovao nam Duha Svetoga, kao trajni znak tvoje blizine. Pomози nam trajno rasti u zajedništvu s tobom te zavrijedimo biti dionici tvoje nebeske slave. Po Kristu, Gospodinu našem.

Darovna molitva

Gospodine Bože naš, zazivamo tvoje sveto ime da posvetiš ove darove. Učini da i mi postanemo vječni prinos tebi. Po Kristu.

Pričesna pjesma

Budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: Abba! Oče!

Gal 4,6

Popričesna molitva

Gospodine Bože naš, daj da nam bude na spasenje tijelu i duši ova pričest i vjera u tvoje vječno Trojstvo i jedinstvo koju smo ispovjedili. Po Kristu.

Prijedlozi za pjevanje prema „Živom vrelu“ 5/2010.

Ulazna: 75 Blagoslovljen budi

Ili 165 Oče naš dobri

Otpjevni ps.: 159 Hvalite Gospoda s nebesa

Prinosna: 230 Darove prinesite

Pričesna: 850 Klanjam ti se smjerno

Završna: 753 Do nebesa

SVETKOVINA PRESVETOGA TROJSTVA C

Uvod

Ovo je nedjelja, nakon Duhova, kada slavimo PRESVETO TROJSTVO ili SVETU TROJICU, u liturgijskoj godini C. Ovom svetkovinom zaključuje se cijeli niz božanskih otajstava povijesti spasenja: Došašće, Božić, korizmena četrdesetnica, Veliki petak, Uskrs, uskrsna pedesetnica, Uzašašće, Duhovi – TROJSTVO. U blaženoj Trojici *začet* je plan stvaranja i otkupljenja, u njoj se i *završava* povijest spasenja svakoga čovjeka i čovječanstva. Kad govorimo o Bogu i Ocu Gospodina našega Isusa Krista, što može ljudski razum reći? – gotovo ništa. O razmišljanju o toj tajni mi smo ograničeni. Zato možemo samo prihvatiti ono što je on (Bog) sam o sebi rekao kroz objavu, kroz povijest spasenja, po Isusu Kristu i što je ostalo zapisano u *Knjizi života*, u Bibliji. Bog nam se u Isusu Kristu objavio kao Otac, Sin i Duh Sveti – jedan Bog u trima osobama. Pa iako nas to otajstvo, misterij, nadilazi, vjerujemo na riječ Kristovu. U ime te božanske Trojice mi smo kršteni. A „krstiti u ime“ – vele teolozi – znači *biti posvećen, darovan* onomu u čije smo ime kršteni. Mi smo dakle, ne samo *štovatelji*, nego prava *svojina*, toga Trojstva; Bog Oca i Sina i Duha Svetoga (Ef 1,14). Spadamo u familiju božanske Trojice (kaže Pater Duda), po milosti već sada. A u budućnosti, jednom zauvijek, bit ćemo obitelj s Bogom Trojedinim. No, u sklopu današnje liturgije divimo se velikom djelu Boga – Boga Oca i Sina i Duha Svetoga: djelu stvaranja svemira, svijeta i čovjeka. Bog se opisuje kao premudri arhitekt kao besprijekorni graditelj koji je sva bića stvorio u idealnim razmjerima, u pravoj mjeri i težini. To je Bogu bilo 'lako,' zato, jer je sve stvarao iz ljubavi. Vrhunska ljubav Boga Stvoritelja – Oca i Sina i Duha Svetoga – bijaše čovjek, čovječanstvo. „Bog je ljubav,“ piše sv. Ivan (1Iv 4,16). U toj rečenici sažeta je cjelokupna kršćanska vjera, poslanje Isusa Krista, njegov govor o Bogu. Slušajmo ga!

Najava

Trojstvo! Savršeno jedinstvo! Bog Otac i Sin i Duh Sveti! Bog je nama Otac. Očinski ljubi, očinski prašta. Bog je Sin, postavši čovjekom u Isusu, ljudima savršeno blizak. A tajna Duha Svetoga govori o dubokoj stvarnosti Božjega života u nama. To je milost. To je ljubav Božja. To je Božje nastanjenje u nama. U znaku Presvetoga Trojstva kršteni smo i na nama je taj blagoslov zapečaćen za čitav život, za svu vječnost. Trojstvo je u svakom sakramentu.

Tumačenje čitanja

Prvo čitanje (Izr 8, 22-31)

Knjiga, Mudre izreke, spada među sedam knjiga Staroga zavjeta: Pjesništvo i mudrosna književnost. Može se podijeliti na dva glavna dijela: Salomonove izreke i druge izreke, koje su skupili ljudi judejskoga kralja Ezekije oko 700. god. pr. Kr. Mudrost se razvijala na moralnim temeljima, pa je izraelska mudrost na osobit način moralna i religiozna. Počelo, *izvor* i korijen mudrosti proizlazi od Boga. Knjiga Mudrih izreka ima dugi uvod (1-9), u kojem otac daje svome sinu mudre preporuke i gdje *sama mudrost* uzima riječ. Uvod sadrži niz naputaka, prekinut s dva govora posobljene mudrosti. Sama *mudrost* uzima riječ, te se sama hvali i određuje svoj odnos prema Bogu: u njemu je od vječnosti. S njim je bila kod stvaranja svijeta (8, 22-31). To je prvi od tekstova personificirane mudrosti. Već u Starom zavjetu postoji osobna veza između Boga stvoritelja i njegove mudrosti. Odabrani tekst za današnje **1. čitanje**, uzet je iz Knjige Izreka, poglavlje 8, „Stvaralačka mudrost.“ Mudrost je personificirana – posobljena. Ona uzima riječ te govori i nastupa kao osoba: „*Gospodin me stvorio kao počelo svoga djela, ...oblikovana sam još od vječnosti, odiskona, prije nastanka zemlje.*“ Mudrost ovdje govori o svom podrijetlu davajući na znanje da ju je Jahve, Bog stvorio prije svih stvorenja. Postojala je prije nego je oblikovan svijet: „*Kad je (Bog) stvarao nebesa, bila sam nazočna, ...kad je polagao temelje zemlje: bila sam kraj njega, kao graditeljica, bila u radosti, ...i moja su radost djeca čovjekova.*“ Mudrost se pojavljuje kao *stvar* i kao *osoba*, izvan Boga i čovjeka. Ovdje ona sama otkriva svoje podrijetlo – stvorena je prije svakog stvorenja. Ona privodi ljude k Bogu. Mudrost je osposobljena kao i Riječ i Duh. Ta, Mudrost je zapravo Duh. Nauk o Mudrosti, bit će preuzet u Novi zavjet. Krist, Mudrost Božja, sigurno je nadvisio učenje Mudrih izreka, ali neke od njih već naviještahu evanđeoski moral. Isus se u Novom zavjetu zove Mudrost i Mudrost Božja (Mt 11,19; Lk 11,49). Krist kao Mudrost Božja ima udjela u stvaranju i uzdržavanju svijeta (Kol 1,16-17). I cijelo Ivanovo Evanđelje predstavlja Krista kao Božju mudrost (Iv 6,15). To tumači kako je kršćanska predaja u mudrosti SZ prepoznala Krista. U liturgiji, na blagdane Blažene Djevice Marije, ti se tekstovi primjenjuju i na nju. Ona je

odvijek – zajedno sa svojim Sinom Isusom Kristom, utjelovljena Mudročću Božjom – postojala u Božjem stvaralačkom i otkupiteljskom planu. No, u sklopu današnje liturgije divimo se velikom djelu Boga: Boga Oca i Sina i Duha Svetoga: djelu stvaranja svemira, svijeta i čovjeka. Daj nam Bože svoju MUDROST!

Psalam (Ps 8, 4-9)

Psalam 8 je Davidov, a ima naslov „Darežljivost Stvoriteljeva.“ Psalam 8 je himna čovjeku, vrhunskom djelu Božjem Bog se opisuje kao premudri, vrhunski arhitekt, kao besprijekorni graditelj koji je sve stvorio, u pravoj mjeri i snazi. Bog sve stvara iz ljubavi. Vrhunska ljubav Boga Stvoritelja – Oca i Sina i Duha Svetoga – bijaše čovjek – čovječanstvo. „*Gledam ti nebesa, djelo prstiju tvojih, mjesec i zvijezde...pa što je čovjek...sin čovječji te ga pohađaš?*“ A najveće djelo Božje je utjelovljenje i očovječenje Sina Božjega „*Ti ga učini malo manjim od anđela, ... Vlast mu dade nad djelima ruku svojih, njemu pod noge sve podloži.*“ Bog Otac stvori čovjeka iz ljubavi – poslao Sina da ga spasi od grijeha i Duha Svetoga da ga čuva, pazi i brani sada na zemlji, ali i zauvijek. Hvala! Bogu Ocu i Sinu i Duhu Svetomu! Amen!

Drugo čitanje (Rim 5, 1-5)

Apostol Pavao je planirao iz grčkog grada Korinta otputovati preko Rima u Španjolsku da i tamo navijesti Radosnu vijest. Po Pavlu svi ljudi mogu ponovo postati Božji prijatelji, ako vjerom prihvate Isusa Krista i njegovo spasenjsko djelo. Trebaju pristupiti *krštenju* i dosljedno živjeti po vjeri u Isusa Krista. Prije polaska u Rim Pavao je 57. godine iz Korinta napisao PISMO rimskoj zajednici vjernika. Preko tog pisma htio se osobno predstaviti rimskoj zajednici. U pismu je opširno obrazložio svoju vjeru. Radi se zapravo o Poslanici Rimljanima. U poglavlju 1-11, govori o *spasenju* i *opravdanju* po vjeri u Isusa Krista, a u poglavljima 12-15, iznosi poticaj za *moralni život* vjernika. Za današnje **2. čitanje**, iz Poslanice Rimljanima, odabrano je poglavlje 5, „Opravdanje zbog spasenja.“ Radi se o plodovima koji proizlaze iz „opravdanja,“ tj. iz ponovne uspostave prijateljstva i zajedništva s Bogom, Ocem po Sinu, Isusu Kristu. Apostol Pavao piše: „*Braćo: Opravdani vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu.*“ S vjernika je skinuto prokletstvo grijeha te on uživa MIR s Bogom, ali i po Bogu među sobom i sa svim stvorenjima. Bogu se možemo obraćati kao djeca, kao njegovi sinovi i kćeri. To ističe riječ „*pristup,*“ ... „*imamo u vjeri pristup (k Bogu) u ovu milost...i dičimo se nadom slave Božje.*“ To je razlog kršćanske NADE koja se sastoji u iščekivanju eshatoloških dobara: u uskrsnuću tijela, u baštini svetih, u životu vječnom i slavi Božjoj Zato kršćani mogu biti ponosni i uspravno stajati, jer „*gledat će Boga kao što jest, licem u lice* (1Kor 13,12). Ne smiju ih obeshrabriti ni nevolje, jer u njima ostaje nada ojačana „*ljubavlju Božjom*“ koja je „*razlivena u srcima našim po Duhu Svetomu koji nam je dan.*“ Temelj nade je dakle, ljubav Božja, tj. ljubav kojom nas je Bog prvi ljubio i postojano nas ljubi. A za to da nas ljubi, dokaz je Duh sveti kojega smo primili u KRSTU i POTVRDI (Ef 1,13-14). *Duh Sveti, on je sama ljubav Boga Oca što se – po Isusu Kristu – na nas „razlila.“ Tako kršćanin postaje sudionikom ljubavi koja vlada između Oca i Sina i Duha Svetoga.*

Evangelje (Iv 16, 12-15)

Sve što ima Otac, moje je; Duh Sveti od mojega će uzimati i navješćivati vama.

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: „Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on – *Duh istine* – *upućivat će vas u svu istinu*; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. *On će mene proslavljati jer će od mojega uzimati i navješćivati vama.* Sve što ima Otac, *moje je.* Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i – navješćivat će vama.“ Riječ Gospodnja.

Danas je nedjelja PRESVETOGA TROJSTVA, u liturgijskoj godini C, godini apostola sv. Luke. Presveto Trojstvo je VRH svih svetosti. Tko je Bog i što je Bog, za naš ljudski pojam? Čovjek teško može odgovoriti na to pitanje. Bog je oduvijek – nikad nije *postao* i nikad ne može *nestati* – On je BITAK – netko tko postoji i egzistira UVIJEK. Biblija nam otkriva da je Bog OSOBA. To znači da Bog ima *srce*, da ljubi, suosjeća, ima *mudrost*, sve prati i sve zna. Koje su osobine Boga i Božjega srca, kao osobe? Božje prijateljstvo – iznad je svakog ljudskog prijateljstva. Božje bratstvo – iznad je svakog ljudskog bratstva – Bog je bolji od svakog našeg brata. Božje očinstvo – bolje je od

svakog očinstva na ovoj zemlji. Božje zaručništvo – Božja zaručnička ljubav – veća je od svake zaručničke ljubavi parova na zemlji: „Bog je sama ljubav“ (1Iv 4,16). U toj rečenici sažeta je cjelokupna kršćanska vjera, poslanje Isusa Krista, njegov govor o Bogu. A tko razumije tu 'rečenicu,' taj razumije i živi Trojstvo. To je naš Bog – s neizrecivim bogatstvom ljubavi. Takvoga Boga nam otkriva Biblija – Knjiga života Naš Bog nije SAM, nije JEDINAC. Naš Bog je TROOSOBAN. On ima i svoje ime: naš je Bog Otac i Sin i Duh Sveti. Svaki dan se *krstimo*: u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Tako ulazimo u tajnu Presvetoga Trojstva. Bog kao ljubav mora biti trojedni i takvim nam ga objavljuje Isus Krist. Upravo u tajni Isusa, jedinorođenoga Sina Božjega, otkrivamo da je Bog Otac, koji nam šalje Sina u *sili* i *snazi* Duha Svetoga, na zemlju među nas. Otac na zemlju apostolima (ljudima) šalje i DUHA Prosvetitelja i Branitelja i preko njih objavljuje nam svoju RIJEČ istine i tajnu svoga života Ljubav Sina prema Ocu i ljubav Oca prema Sinu – stvara izlaženje *nove osobe* – koja je njihov POLJUBAC, njihov zagrljaj, njihova MEĐUSOBNA ljubav – to je DUH SVETI. Duh Sveti je nova, mi osoba, Otac i Sin u jednome. Može se objasniti i ovako: Bog je ljubav: Otac ljubi Sina i Duha, Sin ljubi Oca i Duha, Duh ljubi Oca i Sina. A sva trojica su ujedno JEDNO. Jedno su zato, što se u ljubavi osobe poistovjećuju i pretvaraju jedna u drugu – održavaju se. Teško je protumačiti SVETO TROJSTVO. Jedan autor (T.I.) kaže: „Kao što je voda u tri agregatna stanja; tekućem, plinovitom i krutom, tako je i jedan Bog; u Ocu, Sinu i Duhu Svetomu.“ (Za pojavu pojedinih agregatnih stanja vode, koji se fizički razlikuju, potrebni su određeni uvjeti napr. temperatura, tlak, ali kemijski voda je uvijek ista). Trojstvo: Otac, Sin i Duh Sveti, također djeluju ODVOJENO, ali u potpunom suodnosu. Bog je sav u odnosu: na Sina, na Duha, ali i na čovjeka. Sin i Duh Sveti djeluju odvojeno, ali i zajedno i sa potpunim suodnosom s Ocem. Slika Boga Oca u kršćanstvu je monoteistička, ali kao jedan Bog: u Ocu, Sinu i Duhu Svetomu – u nepomiješanom jedinstvu i u nepodijeljenoj različitosti. Sveto Trojstvo može se objasniti i ovako: Obiteljsko trojstvo na nebu: Otac, Sin i Duh Sveti. Obiteljsko trojstvo na zemlji: otac, majka, dijete. Te, nebesko-zemaljska obitelj: Josip, Marija i Isus. Tako se OBITELJ, uvijek u TRI osobe, ukorijenila na nebu i na zemlji, ali i protegnula kao most između neba i zemlje. Svemogućí Bog, nam je zbog naše ljudske nemoći i poslao svoga Sina, Otkupitelja i Spasitelja darovao nam Duha Svetoga kao trajni znak njegove blizine i zajedništva s nama. Otac je poslao Sina svoga na zemlju među nas ljude. Sin Isus Krist je

4 imao zadaću na zemlji: Riječ Božju objaviti, otkupiti grijehe ljudi – spasiti ljudski rod. Isus Krist u potpunosti izvršava Očevu volju. Između njih je, potpuna vjernost, poslušnost i ljubav. Dalje, Isusova zadaća na zemlji je: širenje Božjeg djela, Riječi Božje, Evandjelja na zemlji, preko Isusovih učenika, apostola. Isus poučava svoje učenike i kaže im: „Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi (shvatiti). No kada dođe on – Duh istine – upućivat će vas u svu istinu; ...jer će od mojega uzimati i navješćivati vama.“ Znamo da Isusovi apostoli (nakon Isusove smrti, uskrsnuća i uzašašća), prenose njegovu Riječ i Djelo u svijet među ljude, vođeni Duhom Svetim. Tako, apostoli stvaraju Isusov Crkvu na zemlji – preko koje je Isus Krist i njegov Duh trajno na zemlji među ljudima-kršćanima. Bog Otac, na Isusovu Riječ šalje Duha Svetoga Branitelja, prvo na njegove apostole, a preko njih i na sve ljude koji su primili Kristov nauk i postali njegovi sljedbenici. Isus šalje svoje učenike u svijet da sve ljude krste, u ime: Oca i Sina i Duha Svetoga. Krštenici postaju UDOVI kristove Crkve. Duh Sveti je ustvari SLUŽITELJ, jer je u službi Isusa Krista. „(Duh) od mojega uzima i – navješćivat će vama.“ Apostoli su na zemlji i u Crkvi vođeno Kristovim Duhom. Duh Sveti koji je Očev i Kristov Duh, unosi LJUBAV u naša srca i po tome onda i mi smijemo klicati: „Abba – Tata – dobri Oče“ i po kome i mi smijemo Isusa Krista zvati svojim Gospodinom! Duh Sveti je DAR ljubavi Oca i Sina nama ljudima – po tome smo svi jedni drugima braća i sestre. Duh Sveti je, po Crkvi, po nama, stalno na zemlji – On je stalno na djelu: kod *pravde, istine i slobode*. Čovjek preko svojih duhovnih sposobnosti može komunicirati s Bogom – preko: VJERE, UFANJA i LJUBAVI. Čovjek komunicira s Bogom i MOLITVOM, ali i zato što je na krštenju (i drugim sakramentima), primio Duha Svetoga. Duh Sveti daje vjerniku DAROVE i KREPOSTI. Čovjek koji živi s kršćanskim KREPOSTIMA (vjera, ufanje i nada), postaje „nov“ jak, podnosi zlo i počinje pobjeđivati. I MUDROST je dar Duha Svetoga. U današnjem 1. čitanju čujemo da je mudrost pratila i Boga Stvoritelja. A koliko je onda mudrost potrebna čovjeku? Potrebna je! Samo

ju trebamo izmoliti od našega Gospodina.

Pitanja za razgovor

1. Kada je Mudrost rođena, prema zapisima u Knjizi mudrih izreka? 1. čitanje.
2. Zašto se Mudrost predstavlja kao osoba?
3. Kako Psalam 8, slavi Boga Stvoritelja i Sina čovječjega?
4. Što apostol sv. Pavao piše Rimljanima, u svom pismu-Poslanici? 2. čitanje.
5. Kako Pavao objašnjava kršćanski mir s Bogom po Isusu Kristu?
6. Što Pavao Rimljanima govori o kršćanskoj nadi, u vječna dobra?
7. Kojim riječima Pavao tješi rimske kršćane kad ih zateknu nevolje?
8. Kako Isus tješi i učvršćuje svoje učenike neposredno prije svoga, tjelesnog, rastanka s njima?
9. Tko je „Duh istine“ koji će apostole upućivat u sve, kad bude došao?
10. Pokušajmo objasniti Presveto Trojstvo. Što je Trojstvo?
11. Što to znači da je Bog: Otac i Sin i Duh Sveti?
12. Što znači krstiti se u ime: Oca i Sina i Duha Svetoga?
13. Što nama kršćanima, Sveto Trojstvo, znači?

Molitva vjernika

1. Gospodine, budi našoj Crkvi svjetlo na putu. Čuvaj je u istini i vjeri i nadahnjuj je za djela ljubavi, molimo te!
2. Gospodine, budi vrelo mudrosti pastirima kojima si povjerio svoj sveti narod da propovijedanjem i svjedočanstvom života budu živi glas tvoje riječi, molimo te!
3. Gospodine, pomogni onima koji su u vjeri posustali – snagom svoga duha ojačaj ih u vjeri i vrati na put spasenja, molimo te! Gospodine, pomogni nam da trajno rastemo u zajedništvu s tobom – te zavrijedimo, biti dionici tvoje nebeske slave, molimo te!
1. Gospodine, sačuvaj nas u vjernosti tebi: i onda kad um ne razumije tvoju riječ i onda kad se srce opire tvojoj riječi i volji i onda kad pokušamo tragati za drugom istinom, molimo te!
2. Gospodine, daj nam uvijek znati, da vjernošću tebi uranjamo u svu istinu i da punina života jest u vjernosti tebi, molimo te!

Svemogući Bože, ti si nam zbog naše ljudske nemoći poslao svoga Sina, Otkupitelja i darovao nam Duha Svetoga, kao trajni znak tvoje blizine. Pomogni nam stalno rasti u zajedništvu s tobom te zavrijedimo biti dionici tvoje nebeske slave. Po Kristu, Gospodinu našem. AMEN!

Zaključak

Presveto Trojstvo: Bog Otac i Sin i Duh Sveti je naš duhovni život. Duh Sveti nam pomaže da shvatimo Boga koji se objavio u Isusu Kristu. Gospodine, tvoj Duh istine poučio nas je da se Istina koju nam otkrivaš i u snazi Duha daješ, razumijeva samo nasljedovanjem i vjernošću riječima koje si nam govorio. Božji je život poput Oca i Sina (ali i svakog pravog oca i sina), koji sve zajednički dijele kako bi zajedno ostvarili određeno djelo i postigli zajednički cilj. „Sve što ima Otac, moje je; Duh Sveti od mojega će uzimati i navješćivati vama.“ Sve što zna i čini Sin, Očevo je. Otac i Sin su jedno! Sin, Krist „Duhom“ naziva Onoga koji je njihova uzajamna ljubav. Očev Duh i Sinov Duh, streme istome cilju, zato su „jedno.“ Sva TROJICA imaju: jednaku ljubav, istu istinu, isti zajednički cilj – zato su JEDNO! Što nama ljudima kaže ovo jedinstvo? Sve! Za nas osobno to bi trebalo značiti: Bog je nama Otac. Očinski ljubi, očinski prašta. Vječni Otac: čije se srce nikada neće okrenuti od nas. On je sama dobrota i vječna ljubav. Taj nas Otac čeka raširenih ruku i pokazuje sasvim jasno da je njegovo srce radosno kad mu dođemo, kad mu se vratimo. Drugo, Bog je Sin, postavši čovjekom u Isusu, ljudima potpuno blizak. Isus živi s ljudima i sasvim jasno otkriva kako mu ništa ljudsko nije strano. Dakle, u Sinu Božjem otkrivena nam je tajna *vječne ljubavi*. U Isusu Bog nam je *brat i prijatelj*. I treće, tajna Duha Svetoga govori o dubokoj stvarnosti Božjeg života u nama. To je MILOST, to je NASTANJENJE Božje u nama. (To je bit svega Božjega – nastanjenje svega naj-najboljega, od Boga, u našem srcu i našoj duši). To je 'usađena' ljubav Božja u nama. Duh Sveti je ta *osobna* ljubav Božja koja se 'izlijeva' u naša srca i po kome onda i mi smijemo klicati: „*Abba – dobri Oče!*“ i po kome i mi smijemo Isusa

Krista zvati svojim Gospodinom! U znaku Presvetoga Trojstva kršteni smo i na nama je taj blagoslov zapečaćen za čitav život, za svu vječnost. U svakom sakramentu djelotvorne su sve TRI božanske osobe i nastavljaju svoje djelo spasenja dok Bog ne bude *sve u svemu*. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen!